Programowanie Współbieżne

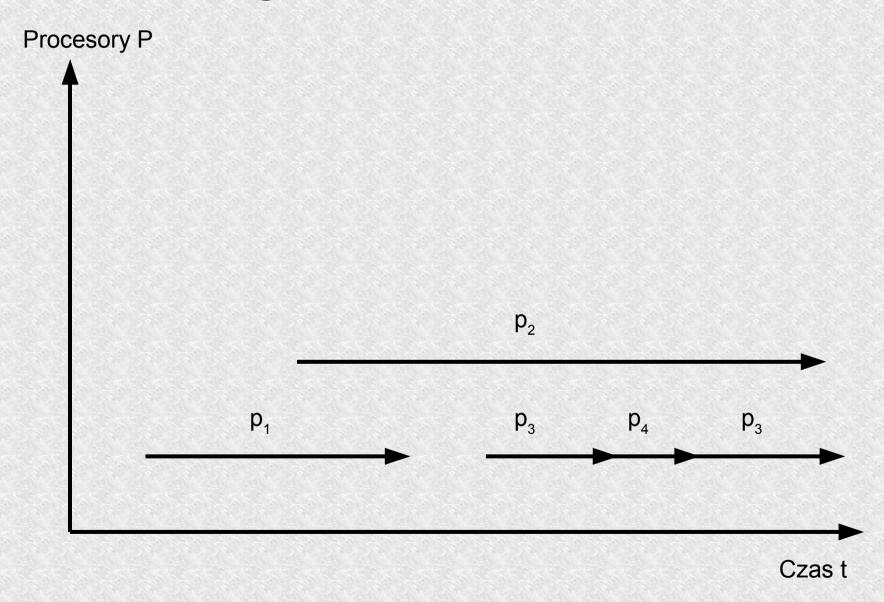
Wstęp

Literatura

- M. Ben-Ari, Podstawy programowania współbieżnego i rozproszonego
- W. Richard Stevens Programowanie zastosowań sieciowych"
- A.S. Tanenbaum, Rozproszone systemy operacyjne, PWN, 1997.
- M.J Bach, Budowa systemu operacyjnego UNIX, WNT, 1995
- Z. Manna, A. Pnueli, The Temporal Logic of Reactive and Concurrent Systems (Specific ation), Springer-Verlag, 1992
- W. Iszkowski M. Maniecki. Programowanie współbieżne.

- Proces program sekwencyjny w trakcie wykonywania
- Procesy współbieżne procesy, których wykonanie może (ale nie musi) przebiegać równolegle. Jeden proces zaczął się przed końcem drugiego
- Procesy równoległe procesy współbieżne wykonywane w tym samym czasie

Równoległość a współbieżność

- Program współbieżny program składający się z kilku procesów sekwencyjnych które zazwyczaj przesyłają między sobą jakieś dane lub tylko się synchronizują
- Programowanie współbieżne jest tworzeniem programów, których wykonanie powoduje uruchomienie pewnej liczby procesów współbieżnych (zazwyczaj procesy te są zależne)

- Zdarzenia
 - Synchroniczne takie na które czkamy
 - Asynchroniczne występują niespodziewanie w dowolnej chwili
- · Instrukcja atomowa niepodzielna

- Procesy zależne dwa procesy nazywamy zależnymi, jeżeli fakt wykonywania któregokolwiek z nich wpływa na wykonywanie drugiego
- Zmienna dzielona zmienna wspólna, wykorzystywana przez kilka współbieżnych procesów.
- Sekcja krytyczna fragment procesu, w którym korzysta on ze zmiennej dzielonej
- Synchronizacja uporządkowanie akcji poszczególnych procesów w czasie

W literaturze można spotkać, określenia.

- Współbieżny (concurrent)
- Równoległy (parallel)
- Rozproszony (distributed)

Program współbieżny jest poprawny jeśli posiada własności bezpieczeństwa i żywotności.

- Własność Bezpieczeństwa proces utrzymuje system w pożądanym stanie.
- Własność żywotności jeżeli któryś z procesów czeka na jakieś zdarzenie, to ono w końcu zajdzie. Szczególny rodzaj własności żywotności nazywa się własnością uczciwości

- Uczciwość słaba Jeśli proces nieprzerwanie zgłasza żądanie, to kiedyś będzie ono obsłużone.
- Uczciwość mocna Jeśli proces zgłasza żądanie nieskończenie wiele razy to kiedyś będzie ono obsłużone.
- Oczekiwanie liniowe Jeśli proces zgłasza żądanie, będzie ono obsłużone zanim dowolny inny proces zostanie obsłużony więcej niż raz.
- FIFO Jeśli proces zgłasza żądanie, to będzie ono obsłużone przed dowolnym żądaniem zgłoszonym później.

Najczęstsze błędy

- Blokada (deadlock) każdy proces ze zbioru P czeka na zdarzenie, które może być spowodowanie wyłącznie przez inny proces z tego zbioru.
- Zagłodzenie (starvation) sytuacja, w której proces jest nieskończenie wstrzymywany, gdyż zdarzenie na które oczekuje powoduje wznawianie innych procesów
- Aktywne czekanie proces czekający na zdarzenie bez przerwy sprawdza czy ono już wystąpiło angażując niepotrzebnie czas procesora.

 Przeplot – Abstrakcja programowania współbieżnego polega na badaniu przeplatanych ciągów wykonań atomowych instrukcji procesów sekwencyjnych

Rozważamy tylko dwa przypadki

- Współzawodnictwo Dwa procesy ubiegają się o ten sam zasób: zasób obliczeniowy, komórka pamięci, lub kanał
- Komunikacja Dwa procesy mogą chcieć się porozumieć, by przesłać dane od jednego do drugiego

Zależności czasowe

Procesy mogą działać z dowolną szybkością i mogą reagować na dowolne zewnętrzne sygnały!

Zależności czasowych brak!

Ciągi wywołań i instrukcje atomowe

- LOAD n;
- ADD 1;
- STORE n;

- LOAD n;
- ADD 1;
- STORE n;

LOAD n; LOAD n; ADD 1; ADD 1; STORE n; STORE n;

LOAD n; ADD 1; LOAD n; ADD 1; STORE n; STORE n;

Klasyczne problemy

- Wzajemnego wykluczania
- Producenta i konsumenta
- Czytelników i pisarzy
- Pięciu filozofów
- Bizantyjskich generałów

Modele programowania rozproszonego

- Komunikacja synchroniczna do wymiany komunikatów niezbędny nadawca i odbiorca
- Komunikacja asynchroniczna nadawca po wysłaniu komunikatu nie musi czekać aż odbiorca go odbierze.

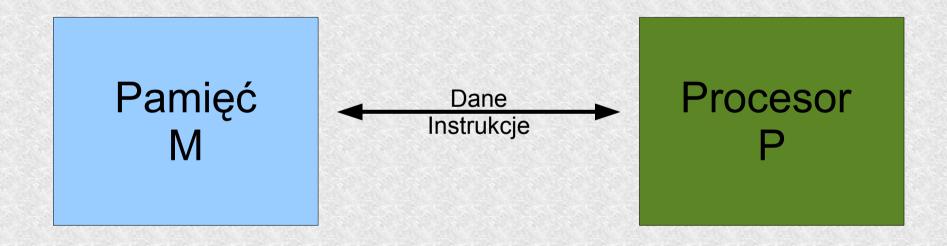
Identyfikowanie procesów i przepływ danych

- Kanały dedykowane zarówno nadawca jak i odbiorca znają swoje identyfikatory. Każda wiadomość jest przekazywana bez dodatkowych kosztów związanych np. z przeliczaniem adresu.
- Komunikacja asymetryczna Nadawca zna adres odbiorcy ale odbiorca nie musi go znać. Nadaje się bardzo dobrze do systemów typu klient – serwer
- Rozsyłanie komunikatów (BroadCast) Ani odbiorca nie wie od kogo ma odebrać komunikat ani nadawca nie zna odbiorcy, więc wysyła do wszystkich.

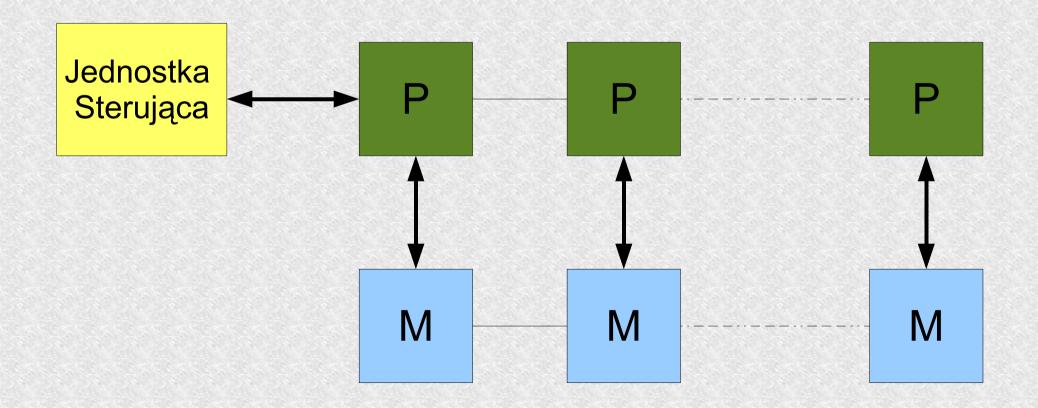
Tworzenie procesów

- Dynamiczne
 - Elastyczność
 - Dynamiczne używanie zasobów
 - Wyrównywanie obciążenia
- Statyczne
 - Szybka inicjacja
 - Wyspecjalizowane zadania

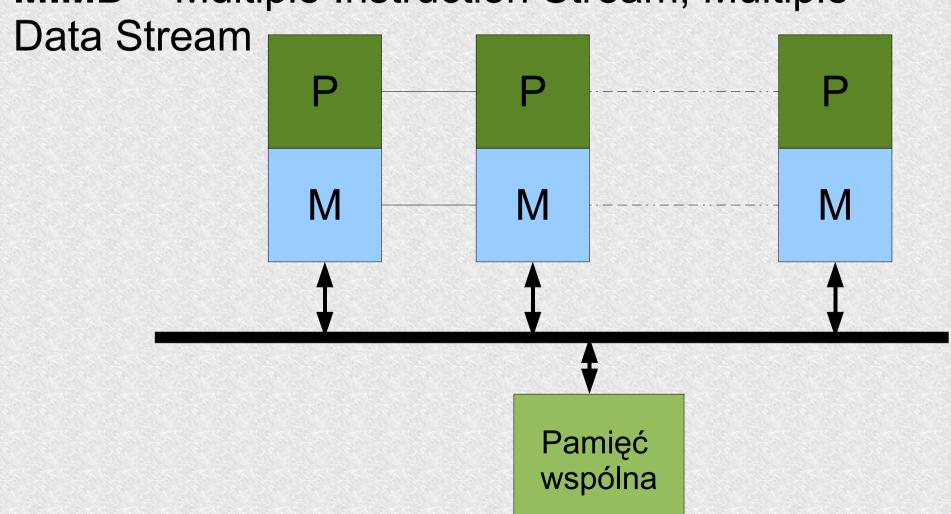
SISD – Single Instruction Stream, Single Data Stream

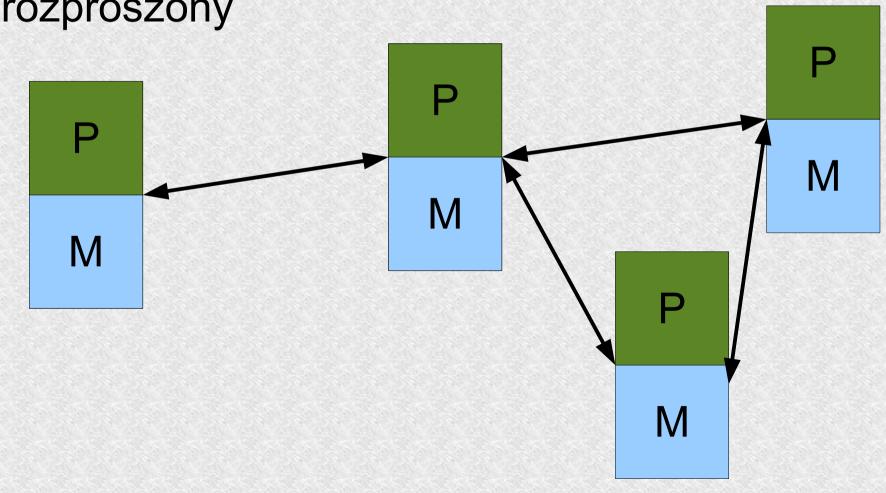
SIMD – Single Instruction Stream, Multiple Data Stream

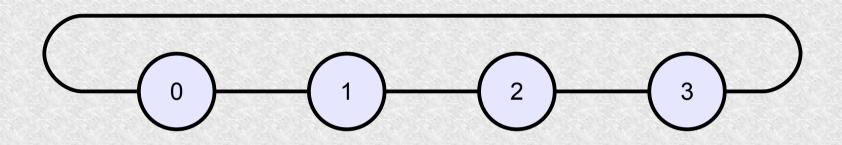
MIMD - Multiple Instruction Stream, Multiple

MIMD – Bez wspólnej pamięci, system rozproszony

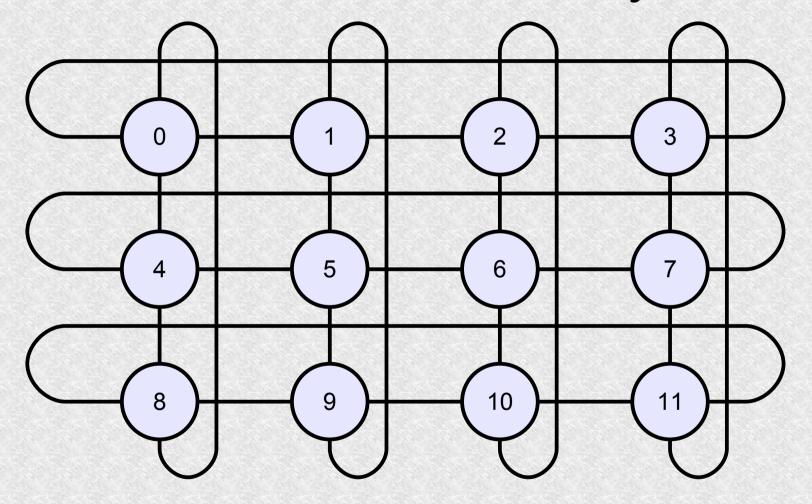

Architektura - pierścień

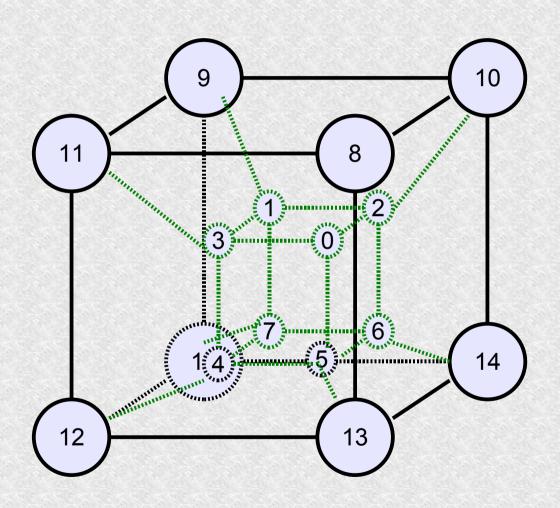
Odległość między dwoma najbardziej odległymi jednostkami = **0**,**5*****p** (z zaokrągleniem w dół) przy przesyłaniu 2 kierunkowym oraz **p-1** przy jednokierunkowym

Architektura – tablica 2 wymiarowa

Odległość $0.5*(p_x+p_y)$

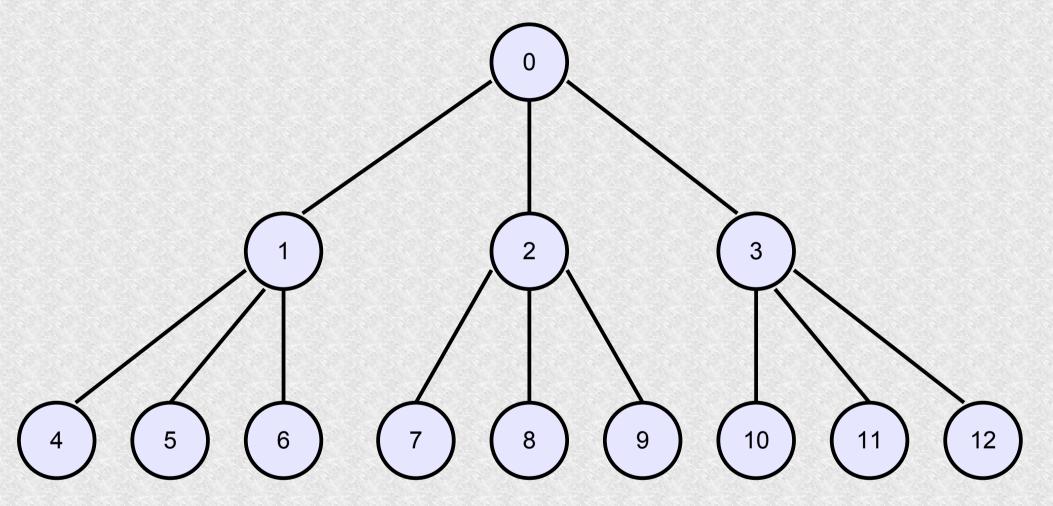
Architektura - Hipersześcian

Architektura - Hipersześcian

- Hipersześcian rzędu n zbudowany jest z 2ⁿ węzłów
- Każda architektura rzędu wyższego zawiera w sobie architekturę rzędu niższego
- W przedstawionym przykładzie 4 wymiarowym mamy odległość log₂p

Architektura - drzewo

Zaleta: najmniejsza ilość kanałów do komunikacji = p-1 maksymalna odległość 2*il_poziomów Wada: gdy zawiedzie jeden węzeł to przestaje działać cała gałąź

Klasy równoległości

Ziarnistość

$$G = \frac{CZAS_{obliczen}}{CZAS_{komunikacji}}$$

Klasy równoległości

- Równoległość drobnoziarnista (małe G)
- Równoległość gruboziarnista (duże G)

Klasy równoległości

- Równoległość procesów równoległość w kodzie programowym dotyczącym danego problemu obliczeniowego
 - Funkcjonalna wyspecjalizowane procesy
 - Geometryczna np. mnożenie macierzy
 - Algorytmiczna najbardziej drobnoziarnisty podział
- Równoległość danych program jest wykonywany jednocześnie na różnych zbiorach danych.

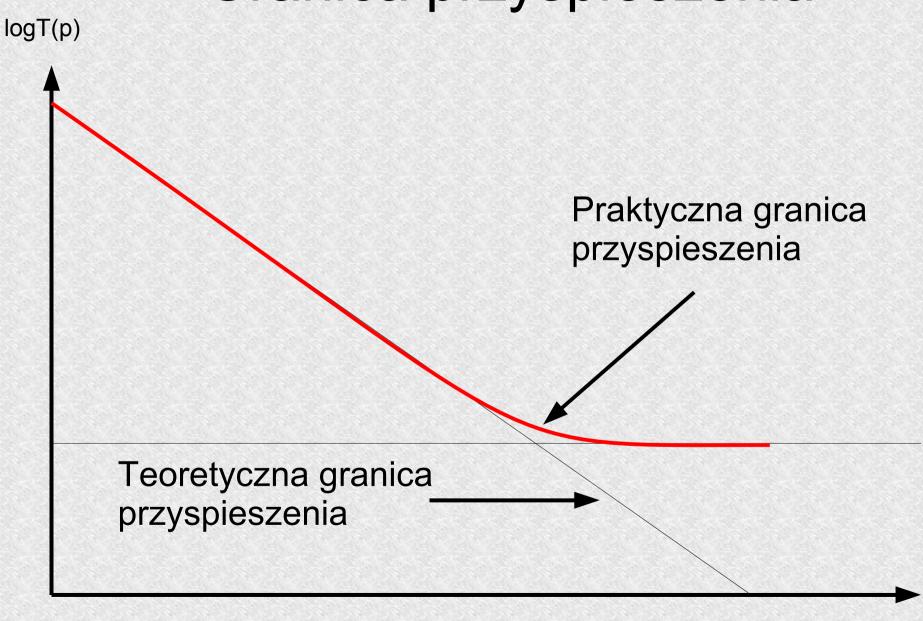
Przyspieszenie i efektywność

Przyspieszenie

- To(1) optymalny czas jednoprocesorowego rozwiązania
- T(p) czas wykonania zadania przez p procesorów

$$S(p) = \frac{\text{To}(1)}{\text{T(p)}}$$

Granica przyspieszenia

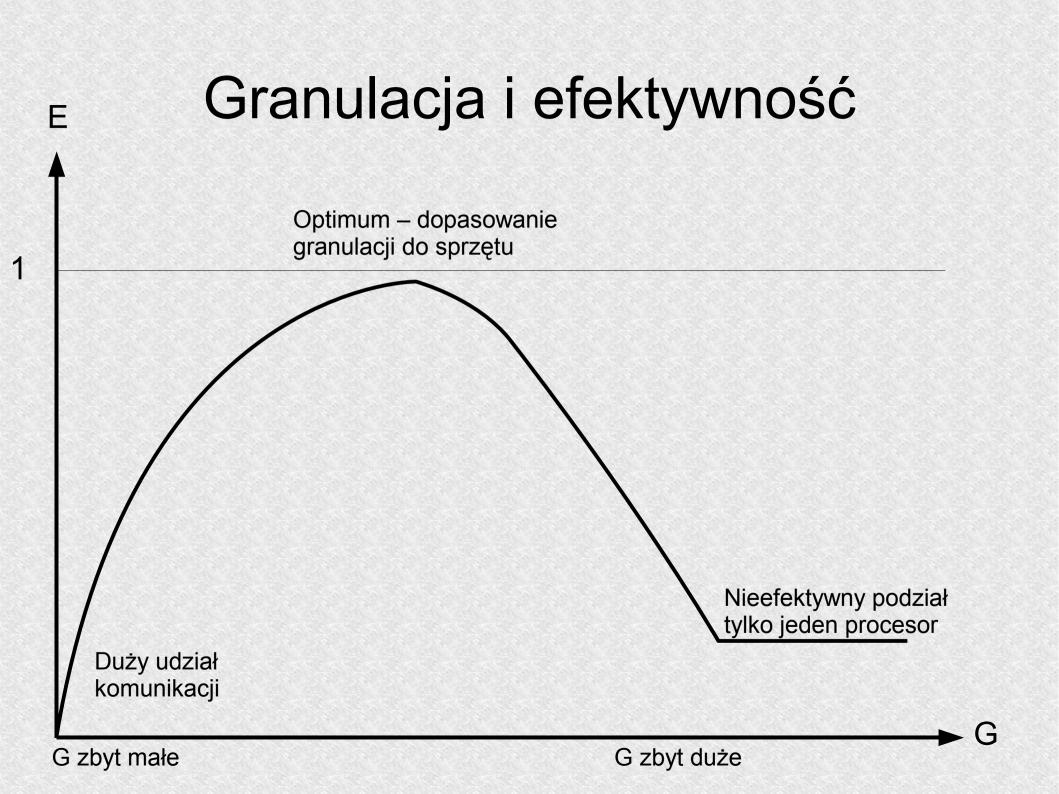

Przyspieszenie i efektywność

Efektywność

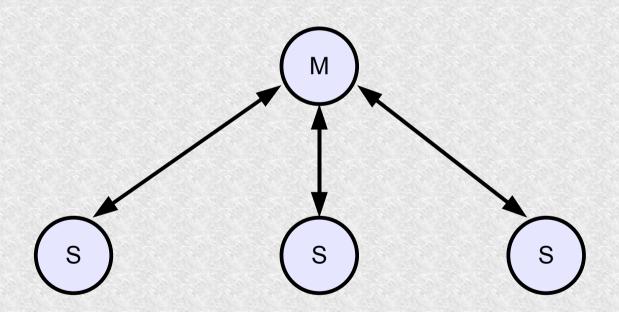
$$E(p) = \frac{S(p)}{p} = \frac{To(1)}{T(p)*p}$$

W idealnym przypadku S(p)=p i E(p)=1

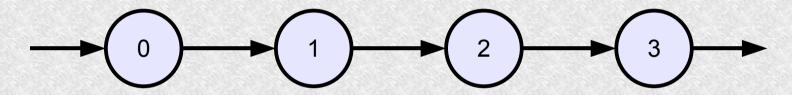
Organizacja obliczeń

Układ z procesem nadrzędnym (Master-Slave)

Organizacja obliczeń

Przetwarzanie potokowe

- Każdy procesor musi czekać aż otrzyma dane
- nie mogą rozpocząć jednocześnie
- cały układ działa w tempie najwolniejszego
- niewielka elastyczność

$$E = \frac{N*p*T}{p*(N+p-1)*T} = \frac{N}{N+p-1}$$

Dla czego warto zrównoleglać

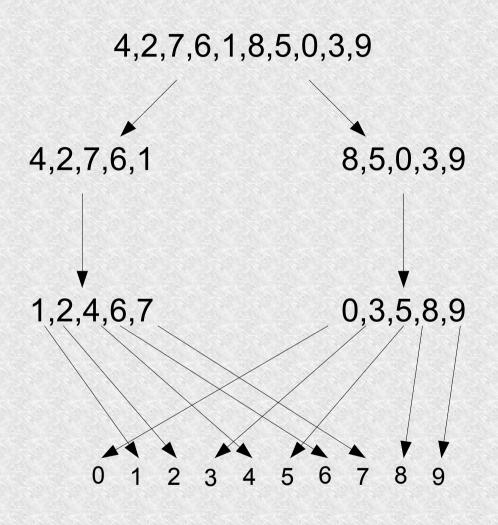
Sortowanie przez zamianę prostą

```
program sortowanie
const n=40;
var a:array[1..n] of integer;
    k:integer;
procedure sort(lewy, prawy:integer);
    var i, j, pom:integer;
begin
    for i:=lewy to prawy - 1 do
        for j:=i+1 to prawy do
            if a[i] < a[i] then
               begin
                   pom:=a[j];
                    a[j]:=a[i];
                    a[i]:=pom;
                end:
end;
BEGIN {program główny}
for k:=1 to n do read(a[k]);
sort (1, n);
for k:=1 to n do write(a[k])
END.
```

Sortowanie przez zamianę prostą

Koszt:
$$(n-1)+(n-2)+...+1=\frac{n(n-1)}{2}$$

Czyli około: $\frac{n^2}{2}$


```
program sortowanie;
const n = 8;
       dwaen = 16;
var a:array[1..dwaen] of integer;
    k:integer;
procedure scal (lewy, srodkowy, prawy:integer);
var licznik1,licznik2:integer;
    k, indeks1, indeks2: integer;
begin
     licznik1:=lewy;
     licznik2:=srodkowy;
     while licznik1 < srodkowy do
           if a[licznik1] < a[licznik2] then
              begin
                    write(a[licznik1],' ');
                    licznik1:=licznik1+1;
                    if licznik1>=srodkowy then
                       for indeks2:=licznik2 to prawy do
                           write(a[indeks2],' ')
              end
           else
               begin
                    write (a[licznik2],' ');
                     licznik2:=licznik2+1;
                     if licznik2>prawy then
                        begin
                             for indeks1:= licznik1 to srodkowy -1 do
                                 write (a[indeks1],' ');
                             licznik2:=srodkowy {zakoncz}
                        end
               end
end;
```

```
begin {program glowny}
    for k:=1 to dwaen do read(a[k]);
    { tu dodajemy cobegin }
        sort(1,n);
        sort(n+1,dwaen);
        { tu dodajemy coend }
        scal(1,n+1,dwaen);
    end.
```

Szacunkowy koszt:

Aby posortować
$$\frac{n}{2}$$
 wykonujemy tylko $\frac{\left(\frac{n}{2}\right)^2}{2} = \frac{n^2}{8}$ porównań.

Dla dwóch podciągów to jest to $\frac{n^2}{4}$ porównań + n aby scalić.